658/02

Den 4. november 2002 blev i sag nr. 58.074:

xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxx xx xxxxxxxx
xxxx xxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Codan Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde retshjælpsdækning til en allerede anlagt retssag.

Klagerens advokat har i skrivelse af 13/3 2002 til nævnet anført følgende:

"Min klient kom til skade ved at hendes hund stødte imod hendes kæbe, hvorved min klient hørte et 'knæk' samt noget, hun beskriver, der 'kvasede'.

Min klient kontaktede straks sin tandlæge, D.A., og fik samme formiddag en undersøgelse.

Der blev taget røntgenbilleder, som - efter tandlægens opfattelse - ikke viste en fraktur.

På trods af min klients oplysninger om, at hun havde hørt de anførte 'knæk', blev der dog ikke etableret nogen form for behandling, men min klient fik en tid hos tandlægen en uge senere.

I den mellemliggende uge var min klient i konstante smerter.

Min klient kom til en efterfølgende behandling, hvor tandlægen igen meddelte, at der ikke var problemer.

Min klient blev således endnu engang sendt hjem uden behandling, som medførte, at hvis min klient under tale eller tygning kom til at lukke munden, og undermundens tænder stødte op i overmunden, så udløste dette migræneanfald.

Min klient har ikke tidligere haft migræneanfald. Anfaldene var meget kraftige med opkast og besvimelsesanfald til følge.

Min klient kontaktede herefter tandlægeklinikken telefonisk for at forespørge, om der kunne gøres noget.

En bideskinne, som var lavet flere år tidligere på grund af daværende problemer med spændingshovedpine, blev ordineret.

Bideskinnen blev ikke på dette tidspunkt tilpasset yderligere.

Hver gang min klient forsøgte at benytte den pågældende bideskinne, opstod der migræneanfald.

Min klients arbejde bestod på daværende tidspunkt af en selvstændig dyrlægepraksis, som hun havde oparbejdet igennem et par år.

Praksisen var på daværende tidspunkt blevet så omfangsrig, at hun, før ulykken skete, var i færd med at finde en assistent og et større hus med plads til en moderne klinik.

Som det fremgår af ovenstående, var min klients tilstand efter ulykken imidlertid så dårlig, at hun ikke kunne passe sin praksis ordentligt, da hun frygtede anfald under operationer eller på andre tidspunkter, hvor det kunne medføre ansvarspådragende handlinger.

Ved en efterfølgende konsultation hos tandlæge D.A., oplyste denne, at hun havde så voldsomme spændinger omkring kæbeledene, at hun måtte have beskadiget ledene. Derfor blev hun anbefalet at bruge undermundsskinnen dagligt. Dette skulle efter det oplyste skubbe fortænderne på plads, og smerten skulle herefter forsvinde.

Der blev taget nye røntgenbilleder, hvorved der stadig ikke kunne ses beskadigelser.

Omkring de oplyste migræneanfald meddelte tandlægen, at han ikke kunne udtale sig om disse, men hun skulle konsultere sin egen læge desangående.

Hendes egen læge har imidlertid meddelt, at det måtte skyldes tandproblemerne, og endnu engang henvist til tandlægebehandling.

Min klient valgte herefter at afhænde sin dyrlægepraksis og søgte arbejde på Fyn.

Ca. 1/2 år efter den første behandling hos tandlæge D.A. kontaktede min klient en ny tandlæge, O.K.

Denne tandlæge konstaterede straks, at en tand i overmunden var brækket.

Sagen blev herefter genoptaget, og min klient blev behandlet hos tandlæge O.K.

Siden behandlingen hos tandlæge O.K. har min klient ingen migræneanfald haft.

Hendes almen tilstand er blevet normaliseret, og hun har nu været i stand til at arbejde normalt.

Imidlertid har vedvarende smerter omkring tanden medført, at tanden efterfølgende er fjernet, og der er indsat implantat.

Ved ekstraktion af tanden fremgik det tydeligt, at der var reaktion omkring den.

På baggrund heraf har jeg på vegne min klient ansøgt Codan Forsikring, hvor min klient har retshjælpsforsikring, om at yde retshjælp til anlæggelse af sag imod D.A.

Codan Forsikring har meddelt, at de ville dække sagen frem til Landstandlægenævnets afgørelse, men Landstandlægenævnet har afvist at tage stilling til det materielle i sagen, idet sagen ikke er indbragt for Landstandlægenævnet rettidigt.

Det fremgår af afgørelsen fra Amtstandlægenævnet, at såfremt 'skinne var aflastet svarende til tanden +1', var brug af skinnen, der tidligere var benyttet med fordel 'Ikke i sig selv forkert'.

J. I skrivelse af 17. august 2000 fra tandlæge O.K., som efterfølgende har behandlet K.M., fremgår det, at det var 'en direkte fejlbehandling at råde K.M. til at bruge en 10 år gammel blød skinne til underkæben - uden kontrol'.

På baggrund af denne udtalelse fra tandlæge O.K. kan Amtstandlægenævnets afgørelse derfor ikke benyttes til fordel for tandlæge D.A. Den pågældende forudsætning har i Amtstandlægenævnets afgørelse fejlagtigt været lagt til grund, idet Amtstandlægenævnet har forudsat, at der var sket en tilpasning.

Codan har under henvisning til denne afgørelse afvist at yde retshjælp til K.M. med mindre Landstandlægenævnet når til et modsat resultat.

…

Under henvisning til disse betragtninger bør Codan imidlertid yde retshjælp i denne sag til K.M., idet hun fra anden tandlæges (O.K.) side har fået medhold i, at hun er fejlbehandlet, idet bideskinnen blev ordineret uden tilpasning."

Tandlæge O.K. har i skrivelse af 3/5 2002 til klageren - hvortil klagerens advokat har henvist - udtrykt følgende omkring den af tandlæge D.A. foretagne behandling:

"Jeg mener det er en direkte fejlbehandling at råde K.M. til at bruge en 10 år gammel blød skinne til underkæben - uden kontrol!

Den vil unægtelig øge presset på de traumatiserede incisiver og dermed den smerte som det hele jo handler om. I mine øjne burde man have fremstillet en hård reflexfrigørende skinne til overkæben."

Selskabet har i skrivelse af 23/4 2002 til nævnet anført følgende:

"Ved skrivelse af 18.02.2000 anmoder advokaten om retshjælpsdækning til det omtalte sagsanlæg. I det medsendte stævningsudkast nedlægges påstand om betaling af kr. 40.000, hvilket beløb udgør erstatning for tab af erhvervsevne, godtgørelse for svie og smerte samt erstatning for udgifter til medicin m.v. Til støtte for påstanden gøres gældende, at tandlægen har pådraget sig et erstatningsansvar i forbindelse med behandlingen af forsikringstageren.

Ved skrivelse af 10. marts 2000 samt efterfølgende skrivelser har vi anmodet om supplerende oplysninger i sagen til brug for vor vurdering af sagens rimelighed.

D. 17.05. oplyser advokaten, at sagen nu er indbragt for amtstandlægenævnet.

Vi gør ved skrivelse af 22. juni til advokaten gældende, at vi ikke finder tandlægens erstatningsansvar sandsynliggjort, ligesom forsikringstagerens krav - bortset fra evt. medicinudgifterne - ikke ses dokumenteret. På det foreliggende grundlag gav vi imidlertid tilsagn om retshjælpsdækning til sagens indbringelse for amtstandlægenævnet.

D. 27.11.2000 fremsender advokaten kopi af amtstandlægenævnets afgørelse, hvorefter klagen over tandlægen kendes ubeføjet.

Advokaten anmoder herefter om retshjælpsdækning til sagens indbringelse for Landstandlægenævnet. Vi har imidlertid på baggrund af førnævnte kendelse ved skrivelse af 16.01.2001 afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning hertil.

Herefter hører vi intet til sagen, før denne indbringes for Ankenævnet for Forsikring.

Det fremgår af kendelsen fra Tandlægenævnet for Københavns Kommune, at nævnet har indhentet journal- og røntgenmateriale i sagen, at nævnet har rekvireret udta-

lelse fra bl.a. tandlæge O.K., samt at nævnet har foretaget besigtigelse af de påklagede forhold.

Nævnet finder ikke, at de af den indklagede tandlæge foretagne røntgenoptagelser viser tegn på rodfraktur, hvorfor tandlægen ikke med rimelighed kan pålægges en ansvarspådragende fejldiagnosticering af tanden.

Nævnet tilføjer, at det har noteret sig, at der fra traumets opståen, til forsikringstageren henvender sig til en ny tandlæge er gået mindre end 6 måneder, og at der fra første henvendelse hos den nye tandlæge går 6 måneder indtil næste konsultation, og yderligere 3 måneder før reflexfrigørende bidskinne afhjælper hendes smerter.

Vi har nu noteret os, at Landstandlægenævnet af formelle grunde har afvist at realitetsbehandle klagen, idet forsikringstageren har forsømt at indbringe denne indenfor klagefristen på 2 år, og idet der ikke foreligger særlige grunde, der kan bevirke, at nævnet kan se bort fra fristoverskridelsen.

På det foreliggende grundlag må vi lægge til grund, **at** det ikke er godtgjort, tandlægen har handlet ansvarspådragende, **at** det ikke er godtgjort, at der er årsagssammenhæng mellem behandlingen og de af forsikringstageren påberåbte gener, **at** det ikke er godtgjort, at der er årsagssammenhæng mellem behandlingen og det af forsikringstageren påberåbte tab, samt **at** tabet ikke er dokumenteret. Hertil kommer, at tandlægen ikke har været kontaktet i perioden ultimo marts 1995 til primo februar 2000. Vi har nu erfaret, at modparten da også har gjort passivitetsbetragtninger gældende, jfr. i det hele duplikken, som vi først har modtaget med Ankenævnets fremsendelsesskrivelse af 10. april.

Vi må derfor fastholde, at det må anses for så tvivlsomt, om forsikringstageren vil få medhold i sin påstand, at vi er berettiget til at afvise forhåndstilsagn til det nu verserende sagsanlæg, jfr. retshjælpsbetingelsernes § 5, stk. I samt § 2, stk. 3."

I speciallægeerklæring fra J.K.P. hedder det :

"OTP viser bilateral 'lipping' af begge kondylers antero-mediale flade som udtryk for, at der har været en skade i begge kæbeled - næppe frakturer, men snarere intraartikulær blødning med bruskbeskadigelse. Det forklarer også patientens fornemmelse af okklusionsforandringer.

Behandling med bidskinne er korrekt. Vil anbefale ex. af +8, idet den synes elongeret og derfor kan interferere med okklusion."

Tandlæge D.A. har til den af speciallæge J.K.P. foretagne røntgenanalyse bemærket følgende:

"… nævner en beskadigelse af kondylernes antero-mediale flader. Jeg har svært ved at forestille mig at det kan forårsages af en opspringende hund; jeg vil i sådant tilfælde forvente skader på posteriore flader af kondylerne, hvis hunden, udover incisiverne i overkæben, også har påført underkæben et traume."

I afgørelsen af 20/11 2000 fra Tandlægenævnet for København hedder det bl.a.:

"Ifølge fr. K.M.'s oplysninger er indklagede tandlæge blevet kontaktet telefonisk flere gange efter sidste konsultation den 31.03.95, hvorimod indklagede tandlæge i sin redegørelse hævder, at klinikken ikke er blevet konsulteret af fr. K.M. efter den 31.03.95, hvor fortsat brug af blød akrylskinne blev anbefalet, samt at fr. K.M. skulle henvende sig, hvis generne fortsatte.

Konklusion:

Med hensyn til den instituerede brug af blød bidskinne har Tandlægenævnet ikke mulighed for at afgøre dette spørgsmål, da påstand står mod påstand. Det er dog nævnets opfattelse at brug af skinnen, der angiveligt har hjulpet fr. K.M. tidligere, i sig selv ikke var forkert, såfremt skinnen var aflastet svarende til tanden +1.

Tandlægenævnet må således konstatere, at der er stor forskel på fr. K.M.'s og indklagede tandlæges oplysninger om, hvorledes forløbet fra den 31.03.95 til fr. K.M. konsulterer sin nuværende tandlæge den 03.08.95 har været. Tandlægenævnet har ikke mulighed for at afgøre dette, da påstand står mod påstand.

Med hensyn til diagnosticering af rodfraktur af tanden +1 er det Tandlægenævnets opfattelse, jævnfør besigtigelsesrapporten, at de 2 røntgenoptagelser af tanden +1 optaget af indklagede tandlæge den 20.02.95 og den 31.03.95 ikke viser tegn på rodfraktur. Indklagede tandlæge kan således ikke med rimelighed pålægges en ansvarspådragende fejldiagnosticering af tanden +1.

Tandlægenævnet har i øvrigt noteret sig, at der fra traumets opståen til fr. K.M. henvender sig til ny tandlæge er gået mindre end 6 måneder, og at der fra første henvendelse hos ny tandlæge går 6 måneder til anden konsultation, samt yderligere 3 måneder for reflexfrigørende bidskinne i overkæben lykkeligvis afhjælper fr. K.M.'s smerter.

Det er sammenfattende Tandlægenævnets vurdering, at indklagede tandlæge ikke, på baggrund af det foreliggende materiale, kan gøres ansvarlig for fr. K.M.'s hændelsesforløb."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**

1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen …"

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagens omfattende akter, herunder udfaldet af sagen for Tandlægenævnet for København. Det er herefter nævnets opfattelse, at klagerens udsigt til at kunne gennemføre et erstatningskrav mod tandlæge D.A. er så ringe, at udgifterne til en sådan sag må anses for omkostninger, der ikke er afholdt med rimelig grund.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen